

[Socialministeren.]

fremsat i folketingsåret 1973-74. Idet jeg henviser til mine forelæggelsestaler i denne forbindelse, skal jeg især gøre opmærksom på følgende:

Forslaget går ud på ophævelse af indtægtsgrænsen, således at den sikrede frit kan vælge mellem en ordning med vederlagsfri lægehjælp ydet af den for en vis periode valgte læge og en ordning, hvorefter der gives tilskud til delvis dækning af udgifterne til lægehjælp fra den læge, man måtte ønske at henvende sig til i den aktuelle situation.

Ud over forslaget om at ophæve indtægtsgrænsen har man samtidig fundet anledning til at medtage en del andre ændringsforslag, som erfaringerne med den nye sygesikringslov har vist at der er behov for.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget er vanskelige at anslå med sikkerhed, men de årlige merudgifter skønnes at blive omkring 5 mill. kr.

Imidlertid opnår man samtidig en administrativ besparelse, da den årlige udstedelse af sygesikringsbeviser bortfalder. Disse besparelser vil formentlig blive af samme størrelsesorden som merudgifterne.

I lovforslaget er det forudsat, at det ved overenskomst aftales, at også gruppe 2-sikrede får „nettoafregning“, hvilket betyder, at den sikrede kun betaler sin egen andel til yderen (lægen, tandlægen, fysioterapeuten), som derefter får det resterende beløb fra den offentlige sygesikring. Heri ligger en administrativ forenkling af refusionsudbetalingen, idet socialforvaltningen undgår henvendelser fra den enkelte borger og i stedet afregner med læger, tandlæger m. fl. på grundlag af samleopgørelser.

Loven foreslås som i de tidligere forslag at træde i kraft den 1. april 1976. Da der imidlertid skal ske ændring af EDB-registreringen af befolkningens fordeling på sygesikringsgrupperne, og da en nettoafregningsordning forudsætter ændring af visse overenskomster, er det nødvendigt, at der er rimelig tid fra lovens vedtagelse og til dens ikrafttræden.

Jeg skal derfor, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om registrerede arkitekter*.

Forslaget er en genfremsættelse af det den 12. juni 1974 fremsatte forslag til lov om registrerede arkitekter. Dette forslag nåede ikke at blive undergivet behandling i folketingsåret 1973-74 og blev derfor genfremsat den 20. november og undergivet 1. behandling 4. december 1974. Jeg skal i det følgende gentage mine bemærkninger i forbindelse med forslagets tidligere fremsættelser.

Som led i bestræbelserne for at øge dansk byggeeksport har regeringen besluttet at foreslå oprettelsen af et offentligt register for kvalificerede arkitekter.

Forslaget tilsigter at lette adgangen for danske arkitekter, der søger ansættelse i udlandet eller ønsker at udøve selvstændig virksomhed uden for landets grænser.

Disse arkitekter er hidtil stødt på væsentlige formelle hindringer, der hovedsagelig skyldes det forhold, at anvendelsen af betegnelsen „arkitekt“ og adgangen til at udøve arkitektvirksomhed i de fleste lande er forbeholdt personer, som under en eller anden form har opnået en statslig anerkendelse.

Adgangen til at kalde sig og virke som arkitekt har i Danmark — ligesom i det øvrige Norden — traditionelt ikke været knyttet til krav om dokumentation for særlige uddannelsesmæssige kvalifikationer. Denne retstilstand er det ikke hensigten at ændre. Enhver, der måtte ønske det, vil fortsat kunne virke som og kalde sig „arkitekt“, uanset optagelse i registret.

Imidlertid betyder det forhold, at en udenlandsk offentlig myndighed eller privat virksomhed ofte ikke vil være i stand til fuldt ud at vurdere arkitektens faglige niveau, en hindring for arkitektens virksomhed i udlandet.

Lovforslaget tilsigter at fjerne denne hindring ved at lette muligheden for en bedømmelse af arkitektens kvalifikationer.

Lovforslagets fremsættelse på nuværende tidspunkt skyldes navnlig, at man inden for EF, som led i forhandlingerne om fri etableringsret m. v. og medlemsstaternes pligt til gensidig anerkendelse af diplomer, for tiden drøfter betingelserne for en fremtidig aner-